

Закон за храните

УКАЗ № 107

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за храните, приет от 44-то Народно събрание на 27 май 2020 г.

Издаден в София на 3 юни 2020 г.

Президент на Републиката: **Румен Радев**

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието: **Данаил Кирилов**

ЗАКОН за храните

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Раздел I

Предмет и цел на закона

Чл. 1. (1) Този закон урежда:

1. изискванията към безопасността на храните;
 2. изискванията към бизнес операторите и лицата, работещи в обекти за производство, преработка и/или дистрибуция на храни;
 3. изискванията за опаковане, етикетирание, представяне и реклама на храни;
 4. изискванията при производство, преработка и/или дистрибуция на храни;
 5. изискванията към обектите за производство и търговия на едро и изискванията за търговия на дребно с материали и предмети, предназначени за контакт с храни;
 6. изискванията при транспортиране на храни;
 7. изискванията за търговия с храни от разстояние;
 8. изискванията за натуралните минерални, изворните и трапезните води;
 9. изискванията към храните, предназначени за кърмачета и малки деца, храните за специални медицински цели и храните, в които са вложени витамини, минерали и някои други вещества;
 10. изискванията към добавките, ензимите и ароматизантите в храни и хранителни добавки;
 11. изискванията към храните, предназначени за употреба при интензивно мускулно натоварване;
 12. изискванията към генетично модифицираните храни;
 13. изискванията към храните, обработени с йонизиращо лъчение;
 14. изискванията към пушилните ароматизанти, използвани или предназначени за влагане във или върху храни;
 15. изискванията към новите храни;
 16. условията и реда за извършване на хранително банкиране;
 17. органите за официален контрол при производството, преработката и/или дистрибуцията на храни;
 18. условията и реда за износ на храни;
 19. функциите на Националния съвет по храните;
 20. функциите и правомощията на браншовите организации на производители, преработватели и/или дистрибутори на храни;
 21. изискванията към дейността на Помирителната комисия.
- (2) Разпоредбите на закона не се прилагат за:
1. първичното производство на храни за лична консумация в домакинството;
 2. приготвянето и съхранението в домашни условия на храни, предназначени за лична консумация в домакинството;
 3. производството, получаването, преработката, етикетирането и търговията с храни по чл. 1 от Закона за виното и спиртните напитки.

Чл. 2. Законът има за цел да:

1. гарантира висока степен на защита на здравето и интересите на потребителите по отношение на храните;
2. осигури прилагането на правото на Европейския съюз и националните мерки в областта на храните.

Чл. 3. Държавната политика в областта на безопасността на храните се провежда от министъра на земеделието, храните и горите, от министъра на здравеопазването и от министъра на икономиката съгласно правомощията, предоставени им със закон.

Раздел II

Изисквания към храните

Чл. 4. (1) Храната трябва да е годна за консумация от хора по отношение на нейните физични, химични, радиологични и микробиологични качества и състав, както и да не представлява опасност за човешкото здраве.

(2) Храната трябва да отговаря на изискванията за производство, преработка и/или дистрибуция, предвидени в закона, подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане и правото на Европейския съюз в областта на храните.

Чл. 5. Специфичните изисквания към групи и подгрупи храни или определена храна от групи или подгрупи храни, тяхното производство, преработка и/или дистрибуция се определят с наредби на Министерския съвет.

Чл. 6. Министърът на земеделието, храните и горите, съответно министърът на здравеопазването, с наредби определят национални мерки в съответствие с чл. 1, параграф 3 и чл. 13, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните, наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 852/2004“.

Чл. 7. (1) Министърът на земеделието, храните и горите с наредби определя национални мерки в съответствие с чл. 1, параграфи 4 и 5 и чл. 10, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход, наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 853/2004“.

(2) Здравните изисквания към животните, от които се добиват храни, се определят с наредба на министъра на земеделието, храните и горите, с която се въвеждат изискванията на Директива 2002/99/ЕО на Съвета от 16 декември 2002 г. за установяване на ветеринарно-санитарни правила, регулиращи производството, преработката, разпространението и пускането на пазара на продукти от животински произход за консумация от човека.

Чл. 8. При производството, преработката и/или дистрибуцията на храни се прилагат и браншови стандарти и ръководства за добри производствени, търговски и хигиенни практики за храните и за въвеждане, прилагане и поддържане на постоянна процедура или процедури, основаващи се на принципите на системата за анализ на опасностите и критични контролни точки (НАССР) в съответствие с чл. 5 от Регламент (ЕО) № 852/2004 и Приложения II и III от Регламент (ЕО) № 853/2004.

Раздел III

Изисквания към бизнес операторите и лицата, работещи в обекти за производство, преработка и/или дистрибуция на храни

Чл. 9. Бизнес операторите, които произвеждат, преработват и/или дистрибутират храна, наричани по-нататък „бизнес оператори“, са длъжни да разполагат с информация за храните, животните и материалите, използвани при производството, преработката и/или дистрибуцията на храните под техен контрол.

Чл. 10. Бизнес операторите, с изключение на извършващите първично производство и на аптеки и дрогерии по чл. 30, ал. 1, въвеждат, прилагат и поддържат постоянна процедура или процедури в съответствие с чл. 5 от Регламент (ЕО) № 852/2004 и Приложения II и III от Регламент (ЕО) № 853/2004 и технологична документация за храните, които произвеждат, и/или национални, утвърдени или браншови стандарти.

Чл. 11. При възникване на хранително заболяване бизнес операторите оказват необходимото съдействие на съответната регионална здравна инспекция и областна дирекция по безопасност на храните за ограничаване и ликвидиране на заболяването.

Чл. 12. Лице, работещо в обект за производство, преработка и/или дистрибуция на храни, подлежи на предварителни и периодични медицински прегледи по реда на наредбата по чл. 34, ал. 3 от Закона за здравето.

Чл. 13. (1) В обект за производство на храни трябва да работи поне едно лице, наето по трудов договор, което има:

1. висше или средно специално образование в областта на хранително-вкусовата промишленост, или
2. професионална квалификация по специалност в областта на хранително-вкусовата промишленост в съответствие с изискванията на Закона за професионалното образование и обучение, или
3. висше образование по специалност от професионално направление „Ветеринарна медицина“, или
4. висше образование по специалност от професионално направление „медицина“ или „фармация“, когато обектът е за производство на хранителни добавки, храни, предназначени за употреба при интензивно мускулно натоварване, и храни по глава трета, раздел II.

(2) Наемане на лице по трудов договор не се изисква, когато обектът се управлява от бизнес оператор, който отговаря на поне едно от изискванията по ал. 1.

Раздел IV

Опаковане, етикетиране, представяне и реклама на храните

Чл. 14. (1) За опаковането на храни се използват само материали и предмети, включително активни и интелигентни материали и предмети, предназначени за контакт с храни, които отговарят на изискванията на Регламент (ЕО) № 1935/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 г. относно материалите и предметите, предназначени за контакт с храни и за отмяна на директиви 80/590/ЕИО и 89/109/ЕИО, наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 1935/2004“, на закона и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

(2) Материалите и предметите, предназначени за контакт с храни, се придружават от декларация за съответствие с нормативните изисквания.

Чл. 15. Министерът на здравеопазването, съгласувано с министъра на земеделието, храните и горите, издава наредби, които:

1. въвеждат следните директиви на Европейския съюз:
 - а) Директива 2007/42/ЕО на Комисията от 29 юни 2007 г. относно материалите и предметите, изработени от филм от регенерирана целулоза, предназначени за контакт с храни (ОВ, L 172/71 от 30 юни 2007 г.);
 - б) Директива 84/500/ЕИО на Съвета от 15 октомври 1984 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно керамичните предмети, предназначени за контакт с храни;
 - в) Директива 93/11/ЕИО на Комисията от 15 март 1993 г. за изпускане на N-нитрозамини и N-нитрозиращи вещества от бибери и залъгалки, произведени от еластомер или каучук;
2. определят национални мерки по отношение на материалите и предмети, за които няма приети на ниво Европейски съюз специфични мерки, съгласно чл. 5 от Регламент (ЕО) № 1935/2004.

Чл. 16. (1) Министерът на здравеопазването е национален компетентен орган за целите на чл. 9 от Регламент (ЕО) № 1935/2004 и чл. 5 от Регламент (ЕО) № 282/2008 на Комисията от 27 март 2008 г. относно материали и предмети от рециклирана пластмаса, предназначени за контакт с храни, и за изменение на Регламент (ЕО) № 2023/2006 (ОВ, L 86/9 от 28 март 2008 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 282/2008“.

(2) Министерството на здравеопазването писмено уведомява Министерството на земеделието, храните и горите за заявления, подадени от бизнес оператори по чл. 9 от Регламент (ЕО) № 1935/2004 и чл. 5 от Регламент (ЕО) № 282/2008.

Чл. 17. (1) Бизнес оператор, който произвежда, преработва и/или дистрибутира храни, е длъжен да предлага храни, етикетираны в съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (ОВ, L 304/18 от 22 ноември 2011 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 1169/2011“, на този закон и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

(2) Обозначението „Добит в България“/„Продукт от България“ се поставя върху първични продукти, които са добити на територията на Република България.

(3) Обозначението „Продукт от България“ се поставя върху храни, когато:

1. основната съставка, използвана за тяхното производство, е добита на територията на Република България, и
 2. всички етапи на производствения процес се осъществяват на територията на Република България.
- (4) Обозначението по ал. 3 може да се придружава с географска карта или друг символ, който съдържа информация, че храната е произведена на територията на Република България.

Чл. 18. В съответствие с чл. 15, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 1169/2011 информацията за храните, предлагани на територията на Република България, включително тази на етикета, се предоставя на български език.

Чл. 19. Изискванията за предоставянето на информация на потребителите за храните се определят с наредба на Министерския съвет, с която се:

1. въвеждат изискванията на Директива 2011/91/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно означенията или маркировките, идентифициращи партидата, към която принадлежи дадена храна (ОВ, L 334/1 от 16 декември 2011 г.);
2. определят национални мерки за предоставянето на информация за храните на потребителите съгласно чл. 38 – 44 на Регламент (ЕО) № 1169/2011.

Чл. 20. Министерът на здравеопазването е национален компетентен орган за целите на чл. 1, параграф 4, чл. 15 и чл. 18, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно хранителни и здравни претенции за храните, наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 1924/2006“ и на Регламент (ЕО) № 907/2013 на Комисията от 20 септември 2013 г. за определяне на правила относно заявленията във връзка с използването на генерични обозначения (наименования) (ОВ, L 251/7 от 21 септември 2013 г.).

Чл. 21. Министерът на здравеопазването е национален компетентен орган за целите на чл. 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно влагането на витамини, минерали и някои други вещества в храните, наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 1925/2006“ и на Регламент за изпълнение (ЕС) № 307/2012 на Комисията от 11 април 2012 г. за установяване на правила за прилагане на член 8 от Регламент (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно влагането на витамини, минерали и някои други вещества в храните (ОВ, L 102/2 от 12 април 2012 г.).

Чл. 22. Бизнес оператор не може чрез реклами или други форми на търговски съобщения, в които като изпълнители участват деца, да рекламира:

1. генетично модифицирани храни и храни, за които има нормативни въведени ограничения за употреба от деца;

2. храни, които съдържат хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, които не отговарят на изискванията за здравословно хранене съгласно нормативната уредба.

Глава втора

ИЗИСКВАНИЯ ПРИ ПРОИЗВОДСТВО, ПЕРЕРАБОТКА И/ИЛИ ДИСТРИБУЦИЯ НА ХРАНИ

Раздел I

Регистрация и одобрение при производство, преработка и/или дистрибуция на храни

Чл. 23. (1) Производство, преработка и/или дистрибуция на храни се извършват след регистрация или одобрение по реда на закона.

(2) Компетентен орган за регистрация за целите на Регламент (ЕО) № 852/2004 е директорът на:

1. областната дирекция по безопасност на храните – по местонахождението на обекта за производство, преработка и/или дистрибуция на храни;

2. регионалната здравна инспекция – по местонахождението на обекта за производство на бутилирани натурални минерални, изворни и трапезни води.

(3) Компетентен орган за одобрение за целите на Регламент (ЕО) № 853/2004 е директорът на областната дирекция по безопасност на храните по местонахождението на обекта за производство, преработка и/или дистрибуция на храни.

Чл. 24. (1) Българската агенция по безопасност на храните поддържа на интернет страницата си публичен национален регистър на бизнес операторите, обектите за производство, преработка и/или дистрибуция на храни и на хранителните добавки и храните, предназначени за употреба при интензивно мускулно натоварване.

(2) Министерството на здравеопазването поддържа на интернет страницата си публични регистри на:

1. бизнес операторите и обектите за производство на бутилирани натурални минерални, изворни и трапезни води;

2. пуснатите на пазара храни по чл. 76, ал. 1;

3. лицата, извършващи дейност „обработване на храни с йонизиращо лъчение“.

Чл. 25. (1) Ръководителите на специализирани структури към Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната и Министерството на правосъдието извършват регистрация или одобрение съгласно Регламент (ЕО) № 852/2004 и Регламент (ЕО) № 853/2004 на обектите за производство, преработка и/или дистрибуция на храни, разположени в обекти със специален пропускателен режим.

(2) Редът за регистрация, одобрение и контрол на обектите по ал. 1 се определя с наредби на съответните министри.

Чл. 26. (1) За регистрация на обект за производство, преработка и/или дистрибуция на храни или за производство на бутилирани натурални минерални, изворни и трапезни води по Регламент (ЕО) № 852/2004 бизнес операторът подава до съответния компетентен орган по чл. 23, ал. 2, т. 1 или 2:

1. заявление по образец, одобрен от изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните, съответно от министъра на здравеопазването;

2. копие на:

а) удостоверение за въвеждане в експлоатация по чл. 177, ал. 3 от Закона за устройство на територията – когато е приложимо;

б) издадено разрешение за строеж по чл. 41, ал. 1 от Закона за устройство на територията – за стопански и второстепенни постройки;

в) разрешение за поставяне по чл. 56, ал. 2 от Закона за устройство на територията – за преместваемите обекти;

г) документ, който удостоверява, че обектът не подлежи на въвеждане в експлоатация – когато е приложимо;

3. документ за собственост, за наем или за ползване на обекта.

(2) Заявлението съдържа най-малко:

1. име и адрес, съответно наименование, седалище и адрес на управление на бизнес оператора и единен идентификационен код по Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел или еквивалентен документ за регистрация в друга държава – членка на Европейския съюз, или друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

2. вид и адрес на обекта;

3. номер и дата на влязло в сила разрешение за ползване по чл. 177, ал. 2 от Закона за устройство на територията – когато е приложимо;

4. видове дейности, извършвани в обекта и свързаните с тях дейности – когато е приложимо;

5. групи храни, включително подгрупи храни, които ще се произвеждат, преработват и/или дистрибутират в обекта;

6. брой подвижни, временни, преместваеми или открити обекти, включително автомати, използвани за целите на обработка и търговия с храни, когато е приложимо, както и адрес на съответните обекти;

7. вид водоснабдяване в обекта и начин на отвеждане на отпадните води;

8. средства за комуникация, които ще се използват при търговия от разстояние;

9. данни за производствения капацитет – за обекти за производство и преработка на храни, или данни за складов капацитет – за обекти за търговия;

10. брой, вид и регистрационен номер на превозните средства, собствени и/или наети, които ще се използват за транспортиране на храни;

11. дата на започване на дейността, която не може да бъде по-рано от 14 дни от датата на подаване на заявлението;

12. деклариране, че при производство на храни в обекта ще се влагат, съответно няма да се влагат, генетично модифицирани храни, съставки и добавки, произведени от генетично модифицирани организми (ГМО), включително компоненти на дадена съставка и вещества, които присъстват в крайния продукт, макар и в променена форма;

13. деклариране, че ще се предлагат храни от биологично производство, като се ползва дерогация по смисъла на чл. 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 28 юни 2007 г. относно биологичното производство и етикетването на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2092/91 (ОВ, L 189/1 от 20 юли 2007 г.) – когато е приложимо;

14. деклариране, че са изпълнени изискванията на Регламент (ЕО) № 852/2004;

15. деклариране, че има разработен проект на система за управление на безопасността на храните, съизмерима с вида и размера на производството, която включва добри практики за производство, преработка и/или дистрибуция на храни, или постоянна процедура или процедури в съответствие с чл. 10, включително технологична документация или национални, утвърдени или браншови ръководства и стандарти за групите храни, които ще се произвеждат, преработват и/или дистрибутират в обекта; за бизнес оператори, извършващи само транспортиране на храни или търговия с храни от наети складови площи и за търговия с храни от разстояние, се изисква само план за осигуряване на проследимост.

(3) Деклариране по ал. 2, т. 12 не се изисква от бизнес оператор, извършващ търговия, и от заведения за обществено хранене.

(4) При извършване само на транспортиране на храни:

1. по чл. 50, ал. 1 и 2 бизнес операторът извършва регистрация на превозните средства по реда на чл. 55;

2. във всички случаи, посочени в т. 1, бизнес операторът подава заявлението по ал. 1, в което посочва информацията по ал. 2, т. 1, 5, 10, 11, 14 и 15, прилага копие от регистрационен талон на превозното средство и документ, удостоверяващ правото на ползване – когато е приложимо; заявлението се подава до директора на областната дирекция по безопасност на храните по седалището на бизнес оператора.

(5) При извършване само на дейност по търговия с храни от наети складови площи в обекти, регистрирани или одобрени по реда на този закон, в заявлението по ал. 1 се посочва информацията по ал. 2, т. 1, 5, 10, 11 и 15, ветеринарният одобрителен номер на обекта и се прилага копие от договор за наем. Заявлението се подава до директора на областната дирекция по безопасност на храните по местонахождението на обекта.

(6) Заявлението се проверява и определя срок за отстраняването им, който не може да бъде по-кратък от 10 работни дни и по дълъг от 6 месеца, като срокът по ал. 2, т. 11 спира да тече.

(7) В срок до 5 работни дни от подаване на заявлението, от отстраняване на нередовностите в определения срок или от изтичане на срока за отстраняването им компетентният орган:

1. издава заповед за пълнен или частичен отказ за регистрация при неотстраняване на нередовностите в срока по ал. 6;

2. вписва в съответния регистър по чл. 24 обекта за производство, преработка и/или дистрибуция на храни за заявените дейности, като действието на регистрацията е безсрочно.

(8) Заповедта по ал. 7, т. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването на заповедта не спира изпълнението ѝ.

(9) В 30-дневен срок от вписването по ал. 7, т. 2 – за обектите за производство и преработка на храни, и в 60-дневен срок – за обектите за дистрибуция на храни, комисия, определена от компетентния орган, извършва проверка на място за съответствието на обекта с нормативните изисквания.

(10) Аlineя 9 не се прилага за бизнес оператори, извършващи дейност по ал. 4 и/или 5.

(11) При констатиране на несъответствие с нормативните изисквания при проверката по ал. 9, в зависимост от тежестта на нарушенията, компетентният орган издава:

1. предписание и определя срок за привеждане в съответствие, който не може да бъде по-кратък от 10 работни дни и по-дълъг от три месеца от датата на връчване на предписанието, или

2. заповед за спиране дейността на обекта – при възникнала непосредствена и голяма опасност за здравето на хората или животните.

(12) Бизнес операторът писмено уведомява компетентния орган за отстраняване на несъответствието. В срок до три работни дни от извършването на проверката за изпълнение на предписанието по ал. 11, т. 1 или от уведомяването комисията по ал. 9 представя на компетентния орган констативен протокол за степента на съответствие на обекта с нормативните изисквания, съдържащ становище за:

1. продължаване или спиране на дейността в обекта;

2. възобновяване на дейността в обекта;

3. заличаване на регистрацията на обекта.

(13) В 5-дневен срок от получаване на протокола по ал. 12 компетентният орган издава заповед за спиране на дейността, за възобновяване на дейността или за заличаване на регистрацията на обекта. Заповедта се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването на заповедта не спира изпълнението ѝ.

(14) В срок до три работни дни от настъпване на промяна във вписани обстоятелства по чл. 28, т. 1, 4 и 6 бизнес операторът подава уведомление до компетентния орган, като предоставя информация или прилага документи, удостоверяващи промяната.

(15) В 7-дневен срок от уведомяването по ал. 14 компетентният орган вписва промяната в съответния регистър по чл. 24.

(16) При промяна на адреса на обекта и на вида на дейността, както и при правоприемство с прекъсване на дейността в обекта, се извършва нова регистрация по реда на ал. 1 – 15.

(17) При универсално правоприемство без прекъсване и промяна в дейността на обекта, декларирана и от праводателя, и от правоприемника, се извършва промяна на вписаните обстоятелства по реда на ал. 14 и 15.

Чл. 27. (1) Компетентният орган по чл. 23, ал. 2, т. 1 или 2 издава заповед за заличаване на регистрацията:

1. по искане на бизнес оператора;

2. при заличаване на бизнес оператора от търговския регистър;

3. при промяна на дейността на обекта в дейност извън обхвата на закона;

4. при груби или системни нарушения на закона и/или подзаконовите нормативни актове по прилагането му;

5. при системно възпрепятстване на дейността на контролните органи;

6. при неизпълнение на принудителна административна мярка, приложена по реда на Закона за управление на агрохранителната верига;

7. когато бизнес операторът не е възобновил дейността на обекта в деня след изтичане на посочения в уведомлението по чл. 29 период на спиране;

8. при констатирано от контролен орган спиране за повече от един месец на дейността на обекта, считано от деня на констатиране, без уведомяване по чл. 29.

(2) Заповедта по ал. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването на заповедта, издадена на основание ал. 1, т. 3 – 8, не спира изпълнението ѝ.

Чл. 28. Компетентният орган по чл. 23, ал. 2, т. 1 или 2 вписва в регистъра по чл. 24, ал. 1 или 2 следната информация за обектите:

1. име или наименование на бизнес оператора, извършващ дейност по чл. 26, ал. 1, 4 и 5, адрес на управление и единен идентификационен код по Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел или еквивалентни данни на бизнес оператора, регистриран в друга държава – членка на Европейския съюз, или друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

2. вид и адрес на обекта;

3. вид на дейността в обекта или дейността по чл. 26, ал. 4 и 5;

4. информацията по чл. 26, ал. 2, т. 5, 6, 10, 12 и 13;

5. информацията по чл. 69, ал. 1 и 2 – когато е приложимо;

6. информацията по чл. 61, ал. 1, т. 2 – когато е приложимо;

7. дата на започване на дейността;

8. дата и период на спиране и дата на възобновяване на дейността.

Чл. 29. (1) В 7-дневен срок от спиране на дейността в обект, регистриран по реда на чл. 26, бизнес операторът подава уведомление до компетентния орган по чл. 23, ал. 2, т. 1 или 2, в което посочва периода на спиране.

(2) При промяна на периода на спиране на дейността или при възобновяване на дейността преди изтичането на периода на спиране бизнес операторът подава ново уведомление. Компетентният орган по ал. 1 вписва промените в регистъра по чл. 24, ал. 1 или 2 в срок до три работни дни от уведомяването.

Чл. 30. (1) Аптеки и дрогерии, извършващи търговия на дребно с хранителни добавки, диетични храни за специални медицински цели, храни за кърмачета и малки деца, подлежат на контрол по реда на този закон.

(2) Изпълнителната агенция по лекарствата, съответно регионалните здравни инспекции, уведомяват ежемесечно до 10-о число областната дирекция по безопасност на храните по местонахождението на съответната аптека и дрогерия за регистрираните през предходния месец аптеки и дрогерии, в които се извършва търговия на дребно с хранителни добавки, диетични храни за специални медицински цели, храни за кърмачета и малки деца.

(3) Въз основа на уведомлението по ал. 2 аптеките и дрогериите по ал. 1 се вписват служебно в регистъра по чл. 24, ал. 1.

Чл. 31. (1) За одобрение на обект за производство, преработка и/или дистрибуция на храни по Регламент (ЕО) № 853/2004 бизнес операторът подава до компетентния орган по чл. 23, ал. 3:

1. заявление по образец, одобрен от изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните;

2. копие на:

а) удостоверение за въвеждане в експлоатация по чл. 177, ал. 3 от Закона за устройство на територията – когато е приложимо;

б) издадено разрешение за строеж по чл. 41, ал. 1 от Закона за устройство на територията – за стопански и второстепенни постройки;

в) разрешение за поставяне по чл. 56, ал. 2 от Закона за устройство на територията – за преместваемите обекти;

г) документ, който удостоверява, че обектът не подлежи на въвеждане в експлоатация – когато е приложимо;

3. документи по чл. 55, ал. 1 – в случаите по чл. 50, ал. 1;

4. документ за собственост, за наем или за ползване на обекта.

(2) Заявлението съдържа най-малко:

1. име и адрес, съответно наименование, седалище и адрес на управление на бизнес оператора и единен идентификационен код по Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел или еквивалентен документ за регистрация в друга държава – членка на Европейския съюз, или друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

2. вид и адрес на обекта;

3. номер и дата на влязло в сила разрешение за ползване по чл. 177, ал. 2 от Закона за устройство на територията – когато е приложимо;

4. видове дейности, извършвани в обекта, и свързаните с тях дейности – когато е приложимо;

5. групи храни, включително подгрупи храни, които ще се произвеждат, преработват и/или дистрибутират в обекта;

6. вид водоснабдяване в обекта и начин на отвеждане на отпадните води;

7. данни за производствения капацитет – за обекти за производство и преработка на храни;

8. средства за комуникация, които ще се използват при търговия с храни от разстояние;

9. брой, вид и регистрационен номер на превозните средства, собствени или наети, които ще се използват за транспортиране на храни – в случаите по чл. 50, ал. 1;

10. деклариране, че при производство на храни в обекта ще се влагат, съответно няма да се влагат, генетично модифицирани храни, съставки и добавки, произведени от генетично модифицирани организми (ГМО), включително компоненти на дадена съставка и вещества, които присъстват в крайния продукт, макар и в променена форма; деклариране не се изисква от бизнес оператор, извършващ търговия, както и от заведения за обществено хранене;

11. деклариране, че има разработен проект на система за управление на безопасността на храните, съизмерима с вида и размера на производството, която включва добри практики за производство, преработка и/или дистрибуция на храни или постоянна процедура или процедури в съответствие с чл. 10, включително технологична документация или национални, утвърдени или браншови ръководства и стандарти за групите храни, които ще се произвеждат, преработват и/или дистрибутират в обекта;

12. деклариране, че ще се предлагат храни от биологично производство, като се ползва дерогация по смисъла на чл. 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 28 юни 2007 г. относно биологичното производство и етикетването на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2092/91 (ОВ, L 189/1 от 20 юли 2007 г.) – когато е приложимо.

(3) Заявлението се проверява в срок до 5 работни дни от неговото подаване. При установяване на нередовности компетентният орган уведомява заявителя и определя срок за отстраняването им, който не може да бъде по-кратък от 10 работни дни и по-дълъг от 6 месеца.

(4) При неотстраняване на нередовностите в определения срок компетентният орган издава заповед за отказ за одобрение. Заповедта се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(5) В 30-дневен срок от подаване на заявлението или от отстраняване на нередовностите в определения срок компетентният орган определя комисия, която извършва проверка на място за съответствието на обекта с нормативните изисквания.

(6) При констатиране на несъответствие с нормативните изисквания комисията по ал. 5 издава предписание и определя срок за привеждане на обекта в съответствие, който не може да бъде по-кратък от 10 работни дни.

(7) В срок до три работни дни от извършване на проверка за изпълнение на предписанието по ал. 6 комисията по ал. 5 представя на компетентния орган констатилен протокол за степента на съответствие на обекта с нормативните изисквания, съдържащ становище за:

1. одобрение на обекта, или
2. условно одобрение, когато обектът отговаря само на изискванията за инфраструктура и оборудване, или
3. отказ за одобрение.

(8) В 5-дневен срок от получаване на протокола по ал. 7 компетентният орган:

1. вписва обекта в регистъра по чл. 24, ал. 1 и издава удостоверение за одобрение, съдържащо ветеринарен одобрителен номер на обекта, като действието на одобрението е безсрочно, или

2. вписва обекта в регистъра по чл. 24, ал. 1 и издава удостоверение за условно одобрение, съдържащо ветеринарен одобрителен номер на обекта, със срок на действие три месеца, или

3. издава заповед за отказ за одобрение.

(9) Заповедта по ал. 8, т. 3 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(10) При привеждане на обекта в съответствие с нормативните изисквания за съответната дейност, но не по-късно от 14 дни преди изтичането на срока на удостоверението за условно одобрение, бизнес операторът уведомява компетентния орган за отстраняването на несъответствията.

(11) В 5-дневен срок от получаване на уведомлението по ал. 10 комисията по ал. 5 извършва проверка на място за съответствието на обекта с нормативните изисквания.

(12) В срок до три работни дни от извършване на проверката по ал. 11 комисията по ал. 5 представя на компетентния орган констатилен протокол за степента на съответствие на обекта с нормативните изисквания, съдържащ становище за:

1. одобрение на обекта,
2. удължаване срока на условното одобрение по ал. 8, т. 2 за не повече от три месеца, или
3. отказ за удължаване на условното одобрение по ал. 8, т. 2.

(13) В 5-дневен срок от получаване на протокола по ал. 12 компетентният орган издава:

1. удостоверение за удължаване на условното одобрение на обекта;

2. удостоверение за одобрение на обекта;

3. заповед за отказ за одобрение на обекта.

(14) Заповедта по ал. 13, т. 3 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(15) В 10-дневен срок преди изтичането на срока на удостоверението по ал. 13, т. 1 комисията по ал. 5 извършва последваща проверка и представя на компетентния орган констатилен протокол за съответствието на обекта с нормативните изисквания, съдържащ становище за:

1. одобрение на обекта;

2. отказ за одобрение на обекта.

(16) В 10-дневен срок от получаване на протокола по ал. 15 компетентният орган издава:

1. заповед за отказ за удължаване на условното одобрение на обекта;

2. удостоверение за одобрение на обекта.

(17) Заповедта по ал. 16, т. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(18) При промяна на вписани обстоятелства по чл. 33, т. 2, 5, 6 и 7 бизнес операторът незабавно подава уведомление до компетентния орган, като предоставя информация или прилага документи, удостоверяващи промяната.

(19) В 7-дневен срок от уведомяването по ал. 18 компетентният орган вписва промяната в регистъра по чл. 24, ал. 1 и издава ново удостоверение за одобрение на обекта.

(20) При промяна на адреса на обекта, на вида на дейността, както и при правопримство с прекъсване на дейността в обекта, се извършва ново одобрение по реда на ал. 1 – 17.

(21) При универсално правопримство без прекъсване и промяна в дейността на обекта, декларирана и от праводателя, и от правопримника, промяната се извършва по реда на ал. 18 и 19.

Чл. 32. (1) Компетентният орган по чл. 23, ал. 3 издава заповед за заличаване на вписването и обезсилва удостоверението за одобрение:

1. по искане на бизнес оператора;

2. при заличаване на бизнес оператора от търговския регистър;

3. при промяна на дейността на обекта в дейност извън обхвата на закона;

4. при груби или системни нарушения на закона и/или подзаконовите нормативни актове по прилагането му;

5. при системно възпрепятстване на дейността на контролните органи;

6. при неизпълнение на принудителна административна мярка, приложена по реда на Закона за управление на агрохранителната верига;

7. когато бизнес операторът не е възобновил дейността на обекта в деня след изтичането на периода на спиране, посочен в уведомлението по чл. 34;

8. при констатирано от контролен орган спиране за повече от един месец на дейността на обекта, считано от деня на констатиране, без уведомяване по чл. 34.

(2) Заповедта по ал. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването на заповедта, издадена на основание ал. 1, т. 3 – 8, не спира изпълнението ѝ.

Чл. 33. Компетентният орган по чл. 23, ал. 3 вписва в регистъра по чл. 24, ал. 1 следната информация за обектите по чл. 31:

1. номер и дата на удостоверението за одобрение на обекта;

2. име или наименование на бизнес оператора, адрес на управление, единен идентификационен код по Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел или еквивалентни данни на бизнес оператор, регистриран в друга държава – членка на Европейския съюз, или друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

3. вид и адрес на обекта;

4. вид на дейността в обекта;

5. групи храни, които се произвеждат, преработват и/или дистрибутират в обекта, включително подгрупи храни;

6. информацията по чл. 31, ал. 2, т. 9;

7. информацията по чл. 61, ал. 1, т. 2 – когато е приложимо;